

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 4/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 30 września 2020 roku - II K 189/16			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- zawarty w apelacji prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu, iż zgromadzone w niniejszej sprawie dowodowy oraz poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne winny skutkować uniewinnieniem, gdyż czynność w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

postaci wniesienia
przedsiębiorstw
spółki (...).K. (...) sp.
jawnej tytułem aportu na pokrycie
udziałów w (...) sp. z o.o.,
nie ograniczyła, ani tym bardziej
nie udaremniła zaspokojenia
wierzycieli (...) spółki (...). K. (...)
sp. jawnej, co do ich wiarygodności
związanych z prowadzeniem tego
przedsiębiorstwa przez dłużników
oraz że dla dokonania
przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.
konieczne jest sprowadzenie
skutku w postaci udaremnienia lub co
najmniej uszczuplenia zaspokojenia
wierzyciela, a przedmiotowa
czynność prawna (aport) nie miała
wpływu na dochodzenie
roszczeń przez wierzycieli, podczas
gdy prawidłowa ocena
zgromadzonego w sprawie materiału
dowodowego wskazuje na
„ucieczkę” z majątkiem z
podmiotu (...).K. M. sp. j. na
rzecz utworzonego podmiotu
gospodarczego (...)

Sp. z o.o. poprzez
przeniesienie
składników majątku
o wartości 1
711.169,83 złotych
na tenże podmiot
aktem notarialnym
rep. A (...),
które to działanie
udaremniło
zaspokojenie
szeregu wierzycieli
podmiotu (...).K.
M. sp. j., co
z kolei wyczerpuje
znamiona
sprawczego
działania w ramach
czynów z art. 300 §2
k.k. i art. 301 § 1 k.k.

- zawarty w apelacji
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
zarzut obrazy
przepisów
postępowania
mającej wpływ na
treść wydanego
wyroku, a to art. 7
k.p.k., polegającej na
dokonaniu dowolnej
oceny zebranego w
sprawie materiału
dowodowego, która
doprowadziła do
nieprawidłowego
ustalenia, że w
warunkach
zarzucanego czynu,
oskarżeni J. M. i K.
M. (2) nie dokonali
udaremnienia lub
ograniczenia
zaspokojenia
wierzytelności
pokrzywdzonych
wierzycieli w
sytuacji, gdy

	<p>poprawna analiza wszystkich okoliczności sprawy z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, że oskarżeni wyczerpali znamiona zarzucanych im przestępstw, a które to uchybienie Sądu meriti doprowadziło do niezasadnego uwolnienia oskarżonych od poniesienia odpowiedzialności karnej w zakresie czynu z art. 301 § 1 k.k. w zb. z art. 300 § 2 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ponieważ zarzuty obu apelacji sprowadzają się w istocie do kwestionowania stanowiska Sądu Rejonowego, iż oskarżeni swoim zachowaniem nie wyczerpali znamion przestępstwa z art. 301 § 1 k.k. w zb. z art. 300 § 2 k.k., zasadnym będzie ich łączne omówienie.</p>			

Przede wszystkim stwierdzić należy, iż podniesione w apelacjach zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia oraz naruszenia art. 7 k.p.k. są całkowicie chybione. Dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne w pełni odpowiadają bowiem zebranym w sprawie dowodom i są wynikiem wszechstronnej ich analizy. Pozostają one pod ochroną prawa procesowego, nie wykraczając poza ramy zasady swobodnej oceny dowodów. Ocena wartości zgromadzonych w sprawie dowodów została dokonana przez Sąd I instancji w sposób obiektywny oraz zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym, i jako taka, spełnia kryteria przewidziane w art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 1 k.p.k. i art. 7 k.p.k. Sąd I instancji odniósł się do wszystkich istotnych okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności oraz zostały logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania, uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Skarżący nie przedstawiają jednak jakichkolwiek przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słuszność rozumowania Sądu I instancji w zakresie ustalenia faktów.

Analiza treści obu apelacji wskazuje natomiast, iż skarżącym w istocie nie chodziło o podważenie ustalonego przez Sąd meriti stanu faktycznego sprawy, lecz o wyciągnięcie przez tenże Sąd z ustalonych faktów błędnego przekonania o niewyczerpaniu przez oskarżonych znamion zarzucanego im przestępstwa. Tu jednak także nie

można zgodzić się z apelującymi. Sąd I instancji zasadnie bowiem uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie oskarżonym winy w zakresie zarzucanych im czynów.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku trafnie wskazał argumenty, przemawiające za tym, iż zachowanie oskarżonych nie wyczerpało wszystkich wymaganych znamion przestępstwa stypizowanego w art. 300 § 2 k.k., jak również w art. 301 § 1 k.k.

Przypomnieć jeszcze raz należy, iż zgodnie z treścią art. 300 § 2 k.k. ustawodawca uzależnił odpowiedzialność karną od „udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela”. Musi zatem zaistnieć związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem sprawcy, a skutkiem tego zachowania, w postaci braku

całkowitego zaspokojenia wiarytelności (udaremnienie), bądź jedynie częściowego zaspokojenia wiarytelności (uszczerplenie). Z kolei w art. 301 § 1 k.k. jest mowa nie o „uszczerpleniu”, lecz o „ograniczeniu”, jednakże – co wynika z niekwestionowanego stanowiska judykatury i doktryny – oba te pojęcia należy traktować jako tożsame.

Tymczasem w realiach niniejszej sprawy nie zostało wykazane, aby zarzucane oskarżonym działanie w postaci wniesienia majątku (przedsiębiorstw) spółki jawnej (...).K. M. tytułem aportu na pokrycie udziałów w spółce z o.o. (...) udaremniło lub ograniczyło zaspokojenie wierzycieli (...) spółki (...). K. (...) sp. jawnej.

Kluczowe znaczenie ma tu teść art. 55⁴ k.c. zgodnie z którym nabywca przedsiębiorstwa **jest**

odpowiedzialny
solidarnie ze
zbywcą za jego
zobowiązania
związane z
prowadzeniem
przedsiębiorstwa,
chyba że w
chwili nabycia nie
wiedział o tych
zobowiązaniach,
mimo zachowania
należytej
staranności, a
odpowiedzialności
tej nie można bez
zgody wierzyciela
wyłączyć ani
ograniczyć. Tym
samym spółka
z o.o. (...), do
której wniesiono
tytułem aportu część
przedsiębiorstwa
należącego do spółki
jawnej (...).K. M.
stała się
odpowiedzialna
solidarnie za
zobowiązania tejże
spółki jawnej.

Nie było zatem
żadnych przeszkód,
ani natury
faktycznej, ani
prawnej, aby po
dacie wydania
kwestionowanej
uchwały
Nadzwyczajnego
Zgromadzenia
Wspólników spółki
(...) (akt notarialny
Rep. A Nr (...)),
wierzyciele spółki
jawnej (...).K. M.
swoje roszczenia
skierowali do
majątku spółki (...)

(tak jak uczynił to oskarżyciel posiłkowy (...)) spółka z o.o. w postępowaniu X GC 824/14 – X GC 688/18 Sądu Okręgowego w Łodzi) i egzekwowali z niego do wysokości wartości aktywów, a więc tej samej wysokości, jaką maksymalnie mogliby się zaspokoić w egzekucji przeciwko spółce (...).K. M.. Ponadto zwrócić też trzeba uwagę na treść art. 31 § 1 kodeksu spółek handlowych, z którego wynika, że w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki jawnej okaże się bezskuteczna, wierzyciel tej spółki może prowadzić egzekucję z majątku samego wspólnika. Statuowana w tym przepisie subsydiarna odpowiedzialność wspólnika spółki jawnej, stanowi kolejną prawną gwarancję dochodzenia należności przez wierzycieli spółki jawnej.

Tak więc czynność zbycia części przedsiębiorstwa (wniesienie go tytułem aportu do

spółki (...) sp. z o.o.) nie ograniczyło (uszczupliło), ani też nie udaremniło zaspokojenia wierzycieli, według przytoczonych wyżej wykładni tychże pojęć. Dla wierzyciela, który posiadał już tytuł egzekucyjny przeciwko spółce jawnej, działanie oskarżonych stanowiło – co prawda – utrudnienie w dochodzeniu swoich roszczeń, gdyż musiał on uzyskać następny tytuł egzekucyjny przeciwko spółce (...) (nabywcy przedsiębiorstwa). Jednakże ustawodawca nie uczynił karalnym utrudnienia zaspokojenia wierzyciela, a jedynie jego udaremnienie lub ograniczenie (uszczuplenie).

Wskazane wyżej argumenty przemawiają za tym, iż oskarżeni nie wyczerpali swoim zachowaniem wszystkich wymaganych znamion przestępstw stypizowanych w art. w art. 300 § 2 k.k. i art. 301

§ 1 k.k. W tym kontekście nie mają znaczenia motywy, jakimi kierowali się oskarżeni, wnosząc przedmiotowy aport do spółki (...). Tylko na marginesie zauważyć jednak należy, iż twierdzeniom skarżących, jakoby oskarżeni chcieli w ten sposób uniknąć spłaty zadłużenia i uniknąć egzekucji, przeciwstawiają się zapisy uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) (akt notarialny Rep. A Nr (...) oraz Rep. A Nr 3047/2014). Wynika z nich, że w skład przedsiębiorstwa stanowiącego aport na pokrycie udziałów w spółce (...) wchodziły nie tylko aktywa, ale także i zobowiązania krótko – i długoterminowe oraz zaciągnięte kredyty bankowe. Podejmując tego rodzaju uchwały, oskarżeni dali wyraz temu, że spółka (...) **przejmuje odpowiedzialność także za zobowiązania** spółki jawnej (...).K. M., związane z prowadzonym przedsiębiorstwem.

Nie można zgodzić się również ze skargami, że darowanie O. G. aktem notarialnym Rep. A Nr (...) z dnia 9.01.2014 roku dwóch udziałów w spółce (...), spowodowało udaremnienie lub ograniczenie (uszczerplenie) zaspokojenia wierzycieli spółki jawnej (...).K. M.. Twierdzenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego jakoby wartość jednego udziału była w rzeczywistości dużo większa od wartości nominalnej, nie jest bowiem poparta żadnym dowodem. Po drugie, tezie o wysokiej realnej wartości udziałów w spółce (...) przeczy fakt, że nikt (w tym oskarżyciel posiłkowy) nie skierował do nich egzekucji. Po trzecie, nawet zakładając, iż rzeczywista wartość tych udziałów była istotnie wyższa, to i tak niczego to nie zmieniloby w kontekście odpowiedzialności karnej oskarżonych. Przyjmując wartość jednego udziału np. na kwotę 500 złotych, to

wartość darowizny na rzecz O. G. wyniosłaby 1.000 złotych, natomiast, konsekwentnie, wartość wszystkich 16.000 udziałów spółki (...) wyniosłaby w takiej sytuacji 8 milionów złotych. Ponieważ ponad 99 % udziałów spółki (...) było własnością (...).K. M. (do których to możnaby bez przeszkód skierować egzekucję), byłoby to w zupełności wystarczające dla zaspokojenia wierzycieli, a kwota przysporzenia na rzecz O. G. (1.000 złotych) nie miałaby tu żadnego realnego znaczenia. Dodać też trzeba, że zgodnie z treścią aktu notarialnego Rep. A Nr (...) z dnia 4.06.2014 roku, 2 udziały przypadające na rzecz O. G. zostały przez nią pokryte gotówką.

Reasumując stwierdzić należy, że zarzucane oskarżonym w akcie oskarżenia zachowania nie wywołały skutku w postaci udaremnienia lub ograniczenia (uszczerplenia)

<p>zaspokojenia wierzycieli, co dekompletuje znamiona art. 300 § 2 k.k. i art. 301 § 1 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ponieważ Sąd odwoławczy nie stwierdził w toku rozpoznania apelacji wadliwości, co do oceny przeprowadzonych dowodów, ustaleń faktycznych, jak również oceny prawnej zarzucanych oskarżonym zachowań, nie było podstaw do uchylania zaskarżonego wyroku, celem ponownego prowadzenia postępowania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI</p>		

PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy	
całość zaskarżonego wyroku		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Ponieważ wniesione apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie, a Sąd odwoławczy z urzędu nie stwierdził też zaistnienia okoliczności mogących dyskwalifikować zaskarżony wyrok, należało utrzymać go w całości w mocy.		

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2 i 3	Z uwagi na nieuwzględnienie wniesionych apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 i 2 k.p.k.		

	<p>oraz art. 633 k.p.k. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył oskarżyciela posiłkowego oraz Skarb Państwa. Sąd Okręgowy ustalił wysokość opłaty za II instancję na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późniejszymi zmianami).</p>
7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w T.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonych	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana